Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

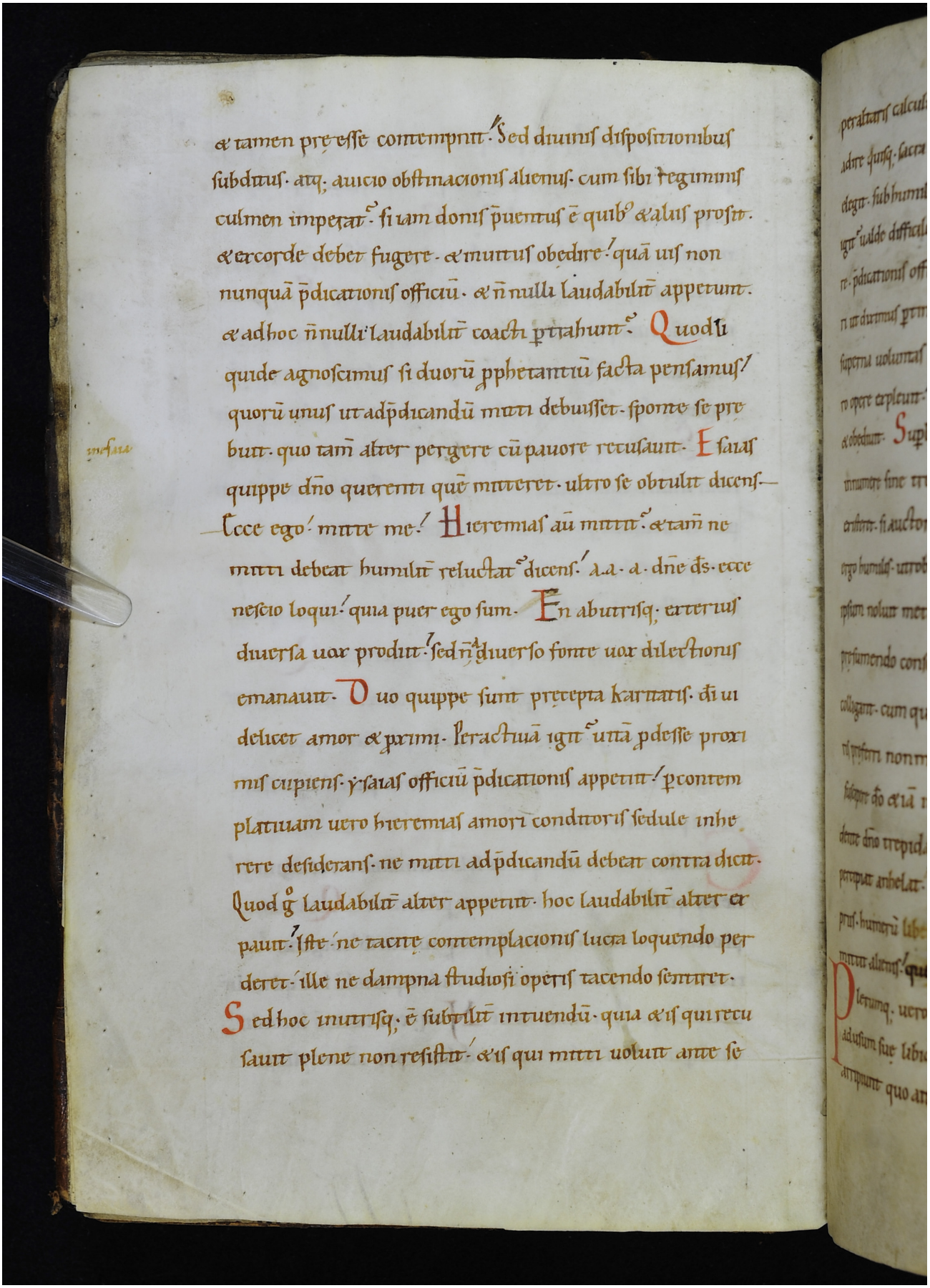

& tamen pre esse contempnit. Sed diuinis dispositionibus
subditus. atq; auicio obstinacionis alienus. cum sibi regiminis
culmen impetat. si iam donis puentus e quib & aliis prosit.
& ercorde debet fugere. & mutus obedire. quā uis non
nunquā pdicationis officiū. & n nulli laudabilit appetunt.
& adhoc n nulli laudabilit coacti ptrahunt. Quod si
quide agnoscimus si duorū pphetarū facta pensamus.
quorū unus ut adpdicandū mitti debuisset. sponte se pre
buit. quo tam alter pergere cū pauore retusauit. Esaias
quippe dno querenti quē mitteret. ultro se obtulit dicens.
Ecce ego. mitte me. Hieremias aū mittit. & tam ne
mitti debeat humilit reluctat dicens. a.a. a. dne ds. ecce
nescio loqui. quia puer ego sum. En abutrisq; erterius
diuersa uox prodit. sed n diuerso fonte uox dilectionis
emanauit. Duo quippe sunt precepta karitatis. di ui
delicet amor & primi. Peractiuā igit uitā pdesse proxi
mis cupiens. ÿ esaias officiū pdicationis appetit. pcontem
platiuam uero hieremias amori conditoris sedule inhe
rere desiderans. ne mitti ad pdicandū debeat contra dicit.
Quod g laudabilit alter appetit. hoc laudabilit alter ex
pauit. iste. ne tacite contemplacionis lucra loquendo per
deret. ille ne dampna studiosi operis tacendo sentiret.
Sed hoc inutrisq; e subtilit intuendū. quia & is qui recu
sauit plene non resistit. & is qui mitti uolut ante se